

РЕШЕНИЕ

№ 97

гр. Тервел, 25.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТЕРВЕЛ в публично заседание на единадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Росен Ив. Балкански

при участието на секретаря Милена Т. Димова
като разгледа докладваното от Росен Ив. Балкански Гражданско дело № 20233250100068 по описа за 2023 година

Производството по гр. дело 20233250100068/2023 година по описа на Тервелски районен съд е образувано по искова молба с вх. №422 от 13.03.2023 година от „Банка ДСК“ АД с ЕИК 121830616 със седалище и адрес на управление гр. София ул. „Московска“ № 19, чрез пълномощник Б. Р. Н., с адрес за кореспонденция гр. Добрич, пл. „х“ № 8 срещу М. С. С. с ЕГН***** и А. М. С. с ЕГН***** и двамата с адрес село Ж., общ. Тервел, обл. Добрич, ул. „Х“ № 3.

Предявеният иск намира своето правно основание от разпоредбата на чл.135 от ЗЗД.

Заявена е претенция, съдът да признае за относително недействителен по отношение на „БАНКА ДСК“ ЕАД гр.София с ЕИК 121830616,ДОГОВОР за дарение на недвижим имот със запазено вещно право на ползване от 14.02.2022 година, обективиран в нотариален акт № XXXXXXXX година по описа на нотариус Д. П. с рег.№174 при Камарата на нотариусите, вписан при службата по вписванията гр.Тервел с вх. Рег.№ 49/14.02.2022 година, с акт №129, том 1, дело № 36 / 2022 година по силата на който М. С. С. и съпругата му С.Ш. С. даряват на своята дъщеря А. М. С. следния своя недвижим имот - ДВОРНО МЯСТО с площ от 1265 кв.м., УПИ VI – 288, попадащ в квартал 21, ведно с построените в него ЖИЛИЩЕ със застроена площ от 56,00 кв.м., мазе със застроена площ от 16,00 кв.м., жилище - лятна кухня със застроена площ от 52,00 кв.м. и второстепенна постройка със застроена площ от 46,00 кв.м. по ПУП на село Ж., общ.Тервел, обл. Добрич с адм. адрес ул. „Х“ № 3.

Книжката са връчени на ответниците на дата 28.04.2023 година, видно от приложенияте по делото разписки. В законоустановения едномесечен срок е получен отговор на исквата молба от ответниците по делото М. С. С. с ЕГН***** и А. М. С. с ЕГН***** и двамата с адрес село Ж., общ. Тервел, обл. Добрич, ул. „Х“ № 3, и двамата чрез адв. К. Д. от ДАК със

съдебен адрес гр.Добрич, ул.“ХХ“ №5, ет.1, офис 7, в ответниците изразяват подробно и мотивирано становище по предявеният иск. С отговора даден чрез процесуалния си представител ответниците намират така предявения срещу тях иск за процесуално допустим но неоснователен ,

като ответниците молят съдът да отхвърли иска .Молят да им бъдат присъдени сторените по делото разноски в т.ч. адвокатско възнаграждение.

С Определение № 60 от 22.03.2023 година , съдът уважи ищцовото искане, при което и на осн.чл.391 вр. с чл.389 от ГПК и чл. 397 ал. 1 т. 1 от ГПК, съдът: допуска обезпечение по висящ иск по гр. дело №20233250100068/2023 година по описа на Тервелски районен съд, образувано по молба от „Банка ДСК“ АД с ЕИК:121830616 със седалище и адрес на управление гр. София ул. „Московска“ № 19, чрез пълномощник Б. Р. Н., с адрес за кореспонденция гр.Добрич, пл. „х“ № 8, срещу М. С. С. с ЕГН:***** и А. М. С. с ЕГН:***** – двамата с адрес село Ж., общ. Тервел, обл. Добрич, ул. „Х“ № 3, по иск с правно основание чл.135 от ЗЗД, чрез НАЛАГАНЕ НА обезпечителна мярка ВЪЗБРАНА върху СЛЕДНИЯ НЕДВИЖИМ ИМОТ: ДВОРНО МЯСТО с площ от 1265 кв.м., УПИ VI – 288, попадащ в квартал 21, ведно с построените в него ЖИЛИЩЕ със застроена площ от 56,00 кв.м., мазе със застроена площ от 16,00 кв.м., жилище - лятна кухня със застроена площ от 52,00 кв.м. и второстепенна постройка със застроена площ от 46,00 кв.м. по ПУП на село Ж., общ. Тервел, обл. Добрич с адм. адрес ул. „Х“ № 3.Издадена е обезпечителна заповед № 3 от 22.03.2023 година .

По делото се представи доказателство за това ,че ИМ е вписана при службата по вписванията гр. Тервел – вх. Рег. № 641 от 07.04.2023 година , с акт № 167 , том I , дело № 401 / 2023 година .

С разпореждане № 256 от 09.06.2023 година , съдът разпреди на страните доказателствената тежест, като проекто доклада се прие от страните в първото съдено заседание . В тежест на ищцовата страна е да докаже пълно и главно качеството си на кредитор спрямо прехвърлителя по атакуваната сделка, извършване на разпоредително действие от страна на длъжника/първи ответник по делото в полза на другия ответник, увреждане интересите на кредитора с това разпоредително действие, както и наличие на знание у длъжника, че действието уврежда кредитора. На общо основание всяка от страните следва да докаже твърдените от нея факти и обстоятелства както в исковата молба, така и в отговора на исковата молба.

В съдебно заседание ищцовата страна се представлява от юрисконсулт Б. Р. Н. - иска се поддържа по основание, като и е представен списък с разноски , които и са били своевременно претендирани за репарирание още с исковата молба .

Ответниците редовно призовани не се явяват , за насроченото съдебно заседание се представляват от процесуалния си представител – адвокат К. Д. - АК Добрич. В цялост съображенията заложили в дадения писмен отговор се в поддържат в съдебно заседание .

От събраните по делото писмени и гласни доказателства, от становищата на страните , които съдът обсъди в тяхната цялост ,приема за установено следното от фактическа страна :

Ищцовата страна обосновава съществуващия за нея правен интерес от провеждане на иска с правно основание чл. 135 от ЗЗД , като навежда по

обстоятелствената част фактически твърдения, в следния порядък :

Твърди се ,че на 23.09.2020 година между кредитора - „Банка ДСК“ АД с ЕИК 121830616- сега ищец от идна страна и от друга страна М. С. С. - в качеството му на кредитополучател е сключен Договор за кредит за текущо потребление отпуснат в размер на 60000,00 /шестдесет хиляди / лева със срок за издължаване на кредита – 120 месеца „ при примерен погасителен план одобрен от страните по договора , съгл. Приложение №1 към договора .

На 25.09.2020 година между същите страни е сключен договор за издаване и обслужване на кредитна карта с револвиращ кредит за физически лица отпуснат в размер на 1000,00 лева .

Поради неплащане от страна на кредитополучателя на задължениеуто си по двата договора то настоящия ищец – кредитора по двата договора – „Банка ДСК“ АД с ЕИК 121830616 предприела действия по обявяване на кредитите за предсрочно изискуеми , като и същевременно са били предприети процесуални мерки по защита на вземанията по съдебен ред , като от страна на кредитора са били предприети действия по снабдяване с изпълнителни листи за задълженията. По заявления с правно основание чл. 417 от ГПК са били образувани ч. гр. дело № 59 / 2022 година, по което заявление са или претендирани вземанията по договора за потребителския кредит сключен между страните ,съответно по ч. гр. дело № 216 / 2022 година е заявена претенция за вземания по Договор за издаване и обслужване на кредитна карта с револвиращ кредит за физически лица . съответно са били издадени заповед за незабавно изпълнение № 32 / 04.03.2022 година по ч. гр .дело № 59 / 2022 година по описа на РС Тервел и изпълнителен лист № 26 от 04.03.2022 година- за сумата от 60289,52 лева – от които главница в размер на 56619,31 лева , договорна лихва в размер на 1192,94 лева , лихвена надбавка за забава в размер на 29,58 лева , обезщетение за забава в размер на 2327,69 лева и разходи при изискуем кредит в размер на 120,00 лева, вено със сторени разноски- платена ДТ в размер на 1205,79 лева и 120,00 лева- възнаграждение за процесуално представителство и заповед за незабавно изпълнение №98 / 20.07.2022 година по ч. гр .дело № 216 / 2022 година по описа на РС Тервел и изпълнителен лист № 73 от 20.07.2022 година въз основа на същата заповед, за сумата от 1328,09 лева- главница , 173,84 лева – представляваща договорна лихва , обезщетение за забава в размер на 66,04 лева,123,50 лева-представляващи дължими заемни такси, като и направените съдебно деловодни разноски в размер на 33,83 лева и 150,00 лева – юрисконсултско възнаграждение .

Твърдението на банката - ищец , в насока че срещу заповедите по двете частни граждански дела не са били подадени възражения по реда на чл. 414 от ГПК или по чл. 414а от ГПК не бяха оспорени от ответниците.

В процеса по събиране на дължимите суми непосредствени при и по повод проучването на имуществото на длъжника М. С. С. ищцовата страна установила след надлежна справка , че на 14.02.2022 година с Договор за дарение на недвижим имот със запазено вещно право на ползване обективиран в нотариален акт № 50 , то 1 , рег. № 550 , дело № 39 ат 2022 година по описа на нотариус Д. П. – нотариус с район на действие - РС Тервел , при камарата на нотариусите вписан под № 174, ноториане акт вписан при СВП Тервел вх.рег. № 249 от 14.02.2022 година , акт № 129,

том 1 дело № 86 / 2022 година първия ответник М. С. С. и съпругата му С.Ш. С. / по твърдение на ищцовата страна – неоспорено от ответниците брака между дарителя – първия ответник М. Себейдин С. и съпругата му С.Ш. С. е сключен на 09.12.2013 година- предвид справка по НБД „Население“ а по справка от имотния регистър и обективизираното по нотариалния акт недвижимия имот е придобит от ответника М. С. С. – на 20.11.2012 година - т.е. имота е придобит преди сключването на брака , поради което и процесния недвижим имот се явява лична собственост на длъжника – сега първия ответник- М. С. / в качеството на дарителя даряват на своята дъщеря -малолетното си дете А. М. С. - представлявана от родителите си – ДАРИТЕЛИТЕ следния своя недвижим имот - ДВОРНО МЯСТО с площ от 1265 кв.м., УПИ VI – 288, попадащ в квартал 21, ведно с построените в него ЖИЛИЩЕ със застроена площ от 56,00 кв.м., мазе със застроена площ от 16,00 кв.м., жилище - лятна кухня със застроена площ от 52,00 кв.м. и второстепенна постройка със застроена площ от 46,00 кв.м. по ПУП на село Ж., общ.Тервел, обл. Добрич с адм. адрес ул. „ X“ № 3.

Гореустановеното разпореждане с недвижим имот е извършено от М. С. С. на 14.02.2022 година - след възникване на задълженията на първия ответник спрямо кредитора.Задълженията са станали изискуеми , като и по отношение и на двете задължения има издадени заповеди за незабавно изпълнение и има издадени съответните два изпълнителни листи , което прави вземанията по тях установени по основание и размер .

Между страните не е налице спор, а и от приложения на л. 12 от делото нотариален акт се установява, че на 14.02.2022 година ответникът М. С. С. и съпругата му – С.Ш. С. са дарили не своята непълнолетна дъщеря процесния недвижим имот , със запазено вещно право на ползване , като по договора надарената се е представлявала от родителите си като нейни законни представители. Именно по отношение на този недвижим имот съдът е сезиран да прогласи по отношение на банката-ищец договора за относително недействителен.

По делото от правна страна :

Съдържанието на облигационното отношение се състои от вземането (вземанията) на кредитора и задължението (задълженията) на длъжника. Изпълнението е благо, с оглед на което се поема задължението. То е предметът на задължението и на облигационното отношение. Длъжникът може да не изпълни доброволно задължението си. Правото урежда способности, които да защитят кредитора срещу неизпълнението и да подготвят удовлетворяването му. Те се наричат обезпечения.

Житейски е възможно и това не рядко са отчита е длъжникът да предприеме действия с цел да намали имуществото си или да затрудни удовлетворяването на кредитора си . За да защити кредиторите в подобни хипотези, законодателят е уредил в чл. 135 ЗЗД право в полза на всеки кредитор да иска да бъдат обявени за недействителни спрямо него действията, с които длъжникът го уврежда. Това право се означава с термините „Павлов иск“, „отменителен иск“, „ревокаторен иск“ или „actio Pauliana“. Той е уреден в глава VII на общата част на ЗЗД.

Отменителният иск е способ за запазване на длъжниковото имущество от кредитора, когато е застрашено удовлетворяването на вземането му вследствие на действията на длъжника. Тъй като функцията на правото е да се запази от намаляване длъжниковото имущество и да се подготви то за

принудително изпълнение, Павловият иск е вид обезпечение.

Съгласно чл. 135 ЗЗД „Кредиторът може да иска да бъдат обявени за недействителни спрямо него действията, с които длъжникът го уврежда, ако длъжникът при извършването им е знаел за увреждането. Когато действието е възмездно, лицето, с което длъжникът е договарял, трябва също да е знаело за увреждането. Недействителността не засяга правата, които трети добросъвестни лица са придобили възмездно преди вписване на исковата молба за обявяване на недействителността.“

Следва да се отбележи, че правото по чл. 135 ЗЗД има вторичен характер, доколкото възниква и се упражнява само при наличието на друго правоотношение. То е относително и е насочено срещу длъжника и лицето, с което той е договарял. Характерните особености на правото по чл. 135 ЗЗД го определят като материално преобразуващо право – упражнява се с едностранни действия, без да е необходимо насрещното поведение нито на длъжника, нито на третото лице, и води до правна промяна. Упражняването му се извършва чрез конститутивен иск.

Искът по чл. 135 ЗЗД има за предмет потестативното право на кредитора да обяви за недействителни по отношение на себе си действията, с които длъжникът го уврежда. Това право възниква за кредитора по силата на закона при установен фактически състав – 1/ наличие на съществуващи спрямо длъжника права; 2/ извършена от длъжника сделка, която пречи на осъществяването им – увреждащо действие е всеки правен или фактически акт, с който се засягат права, които биха осуетили или затруднили осъществяването на правата на кредитора спрямо длъжника; 3/ увреждащото действие е съзнавано от длъжника и третото лице, когато те знаят, че съществуват права, които сделката уврежда.

На първо място, необходимо е наличието на **вземане**. С преобразуващото право по чл. 135 ЗЗД разполага лице, което е кредитор на длъжника, като кредиторът може да бъде както хирографарен, така и обезпечен. Определящо за качеството кредитор по смисъла на чл. 135 ЗЗД е наличието на съществуващи спрямо длъжника права и извършена от длъжника сделка, която пречи на осъществяването им. Главно и пълно доказване на вземането не е необходимо. Достатъчно е твърдение за вземането.

Не е необходимо вземането да е изискуемо и ликвидно. Възникването на правото по чл. 135 не се обуславя от установяване на вземането с влязло в сила съдебно решение, снабдяването на кредитора с изпълнителен лист или наличието на безуспешни опити за принудително удовлетворяване. Съгласно Решение № 422/2000 г. по гр. д. № 1469/1999 г. на ВКС, V г. о., разпореждането на длъжника с негов имот може да бъде признато за недействително спрямо кредитора, ако то го уврежда, и преди длъжникът да е осъден да изпълни задължението си.

Вземането на кредитора трябва да е възникнало преди извършването на действието, чието обявяване за недействително се иска. Ако обаче длъжникът и лицето, с което е договарял, са действали, за да увредят кредитора (специална предпоставка), кредиторът може да атакува увреждащите го действия, извършени преди пораждаването на неговото право – чл. 135, ал. 3 от ГПК. Достатъчно е наличието на *animus nocendi*, не е необходимо кредиторът да е бил измамен. Тежестта на доказване на факта за притежаваното вземане, на момента на неговото възникване и на намерението

за увреждане е върху кредитора. Според Решение № 345 от 30.05.1999 г. по гр. д. № 36/1999 г. на ВКС, II г. о., „с разпоредбата на чл. 135, ал. 3 ЗЗД се санкционира виновното намерение и извършеното действие е опорочено от осъществяването на това намерение, а не от факта на разпореждане с имуществото на длъжника, което предхожда пораждаването на вземането.“ Доказването на вредата и на общото намерение за увреждане тежи върху кредитора, който иска обявяване на недействителността.

Вторият елемент от фактическия състав е извършване на действие, което уврежда кредитора:

Това действие може да бъде всякакъв гражданскоправен акт – както сделка, така и юридическа постъпка. Сделката може да бъде както едностранна, така и двустранна, но задължително трябва да е престационна. Правото по чл. 135 ЗЗД предполага, че действието, чиято отмяна се иска, е действително. Заинтересуваните лица мога да се защитят срещу недействителни действия с установителен иск по чл. 124 ГПК. Увреждането може да има не само материалноправен, но и процеусалноправен характер – например съдебно решение по симулативен процес, което уврежда кредитора.

За да може да бъде отменено, действието трябва да **уврежда кредитора**. Увреждането е обективен факт. Между действието и увреждането трябва да има причинна зависимост. Кредиторът е увреден най-общо казано, когато длъжникът с правните си действия е създал или увеличил платежната си неспособност. В Решение № 93 от 28.07.2017 г. по т. д. № 638/2016 г. на ВКС, ТК, II т. о., е посочено, че „всяко отчуждаване на имущество на длъжника намалява възможностите за удовлетворение на кредитора. Отменителният иск по чл. 135 ЗЗД е основателен, когато длъжникът се лишава от свое имущество, намалява го или извършва други правни действия, с които се създават трудности за удовлетворение на кредитора, в т.ч. опрощаване на дълг, обезпечение на чужд дълг, изпълнение на чужд дълг без правен интерес и др.“. Длъжниковото имущество се оказва намалено не само когато е намален активът, но и когато е увеличен пасивът на същото. Ако длъжникът извърши дарение или дарствено опрости свое вземане, тези негови безвъзмездни сделки очевидно намаляват имуществото му – той дава нещо без да получава друго насреща.

Длъжникът с правните си действия може да не намали общото обезпечение на кредиторите му, а само да затрудни тяхното удовлетворяване. Една продажба на недвижим имот например, направена по действителната цена на имота, не намалява имуществото на длъжника.

Третата предпоставка от фактическия състав на правото по чл. 135 има **субективен характер**:

Необходимо е длъжникът да е знаел при извършване на атакуваното правно действие, че с него уврежда кредиторите си. Не е необходимо намерение да се вреди. Длъжникът да знае за увреждането, означава да съзнава по време на извършване на правното действие, че с него ощетява кредиторите си, че създава или увеличава неплатежоспособността си или затруднява удовлетворяването им. Според Решение № 93 от 28.07.2017 г. по т. д. № 638/2016 г. на ВКС, ТК, II т. о., „длъжникът винаги знае за увреждането, когато разпоредителната сделка е извършена след възникване на кредиторското вземане.“ При това ако правната сделка е едностранна – отказ от наследство, отказ от вещно право и т.н. – само длъжникът трябва, а и може да има съзнанието, че с нея уврежда кредиторите си. Това е достатъчно,

за да бъде обявена сделката за недействителна. Обратно, ако извършената от длъжника правна сделка е двустранна – договор, се налага правото на кредиторите да искат отменянето на увреждащите ги договори на длъжника да бъде съчетано с интересите на третите лица, които добросъвестно са сключили тези договори с длъжника и са придобили права от тях. Елементите на тази предпоставка са в зависимост от това дали действието е било възмездно или безвъзмездно. В случай че действието е било безвъзмездно, правото да иска отмяна възниква, щом длъжникът е знаел за увреждането, като без значение е субективното психическо отношение на лицето, което е получило престацията от длъжника. В случай че действието е било възмездно, възникването на преобразуващото право по чл. 135 ЗЗД изисква не само длъжникът, но и лицето, с което той е договарял, да са знаели за увреждането.

Разпоредбата на чл. 135, ал. 2 ЗЗД установява една **оборима презумпция за знание** за увреждането – *знанието се предполага до доказване на противното, ако третото лице е съпруг, низходящ, възходящ, брат или сестра на длъжника*. В този случай кредиторът се освобождава от нуждата да доказва, че длъжникът и контрахентите му знаят, че извършената сделка между тях уврежда кредитора. Обърната е тежестта на доказването – ответниците трябва да доказват незнанието си (обратно доказване). За кредитора остава да докаже, че има вземане, че то предхожда сделката, че тази сделка го уврежда и презумпционната предпоставка – че тя е сключена между лица, намиращи се в посочените родствени отношения. ВКС приема, че презумпцията за знание по чл. 135, ал. 2 ЗЗД за увреждащия характер на сделката, обхващаща близък кръг роднини на длъжника-отчуждител, не следва да се прилага разширително. Недобросъвестността не се предполага, освен в хипотезата на чл. 135, ал. 2 ЗЗД – така Решение № 345 от 30.05.1999 г. по гр. д. № 36/99 г. на ВКС, II г. о.; Решение 825 от 27.07.2000 по гр. д. № 79/2000 г. на ВКС.

В настоящия случай от приетите по делото писмени доказателства безспорно се установява, че към датата на извършване на дарението- 14-02.2022 година , ищцовата страна е кредитор на първия от ответниците на основание на посочените по- горе в решението два договора. В следствие вземанията са признати за изискуеми , поради което и по две ч. гр. дело , съответно ч. гр. дело №216 / 2022 година и по ч. гр. дело №59 / 2022 година- двете по описа на Тервелски районен съд същите задължения са установени по съдебен ред .

Първия от ответниците – М. С. С. от своя страна в качеството на кредитополучател е знаел за тези си две задължения ,като въпреки това заедно със съпругата си са извършили безвъзмездно разпореждане с имущество еднолична собственост на ответника М. С. - с Договор за дарение на недвижим имот със запазено вещно право на ползване обективиран в Нотариален акт № 50 , то 1 , рег. № 550 , дело № 39 ат 2022 година по описа на нотариус Д. П. – нотариус с район на действие - РС Тервел , при камарата на нотариусите вписан под № 174, нотариален акт вписан при СВП Тервел вх.рег. № 249 от 14.02.2022 година , акт № 129, том 1 дело № 86 / 2022 година , като в качеството на дарителя даряват на своята дъщеря -малолетното си дете А. М. С. - представлявана от родителите си – първия ответник - М. С. С. – баща и майка С.Ш. С. процесния недвижим имот .

Знанието за увреждане в случая се предполага по аргумент от чл. 135, ал. 2 от ЗЗД и по отношение на втория от ответниците А. М. С. - в чиито патримониум е преминал процесния недвижим имот, доколкото та се явява низходяща на дарителя а и по самата сделка се представлява именно от родителите си - от първия ответник М. С. С. – баща и майка си С.Ш. С..

Ответника М. С. С. не ангажира доказателства, оборващи съществуващата презумпция, поради което и ответниците следва да понесат процесуалните последици от това. Съдът не може да сподели тезата на ответниците подържана чрез процесуалния им представител адвокат К. Д. АК Добрич, за това, че първия ответник редовно правел минимални вноски по изпълнителното дело и на този етап не е налице увреждане за кредитора- ищеца по настоящото дело, тъй като съгласно константната и задължителна за прилагане практика на ВКС, увреждащо кредитора действие е всеки правен или фактически акт, с който се засягат права, които биха осуетили или затруднили реализиране правата на кредитора спрямо длъжника. Увреждане е налице, когато длъжникът се лишава от свое имущество, намалява го или по какъвто и да е начин затруднява удовлетворяването на кредитора. Съгласно разпоредбата на чл. 133 от ЗЗД цялото длъжниково имущество служи за обезпечаване вземането на кредитора и право на последния е да избере следователно начина по който да се удовлетвори от това имущество. Длъжникът не разполага с възражение, че притежава и друго имущество извън, това с което се е разпоредил. В случай, че длъжникът е добросъвестен, то притежаваното друго имущество би му послужило за доброволно изпълнение на дълга и в този случай обявената на основание чл.135 от ЗЗД относителна недействителност на разпоредителната сделка би изгубила правно значение. При недобросъвестност на длъжника обаче, кредиторът разполага с възможност да се удовлетвори по своя преценка и с оглед интересите си чрез насочване на принудително изпълнение върху всяко от притежаваните от длъжника имущества, за която именно цел му е предоставена възможността за провеждане на отменителния иск по чл. 135 от ЗЗД.

В случая активната материалноправна легитимация на ищцовата страна, като кредитор на първия от ответниците се установява по безспорен ред, доколкото не е спорно между ищец и първия от ответниците, че са в обл. Отношение и че за вземанията има издадени два изпълнителни листа.

В производството по предявения облигационен иск именуван като Павлов иск съдът изхожда от положението, че вземането съществува, ако то произтича от твърдените факти.Оттук съобразно твърденията в исковата молба се установява, че е налице първият елемент от фактическия състав на иска по чл. 135 ЗЗД.

По делото не се спори, а и се установява от представения договор,че на 14.02.2022 година първия от ответниците отчуждил безвъзмездно в полза на своя низходяща – малолетната А. М. С. - в чийто патримониум е преминал процесния недвижим имот, представлявана по договора от родителите си - от първия ответник М. С. С. – баща и майка си С.Ш. С..Увреждащо кредитора действие е всеки правен и фактически акт, с който се засягат права, които биха осуетили или затруднили осъществяване на правата на кредитора спрямо длъжника – когато длъжникът се лишава от свое имущество, намалява го или по какъвто и да е начин затруднява удовлетворението на кредитора. В случая длъжникът се лишава от свое

движимо имущество, поради което сделката има увреждащ характер .

Неотносимо по настоящия иск е обстоятелството дали длъжникът-първия ответник разполага с друго имущество и в какви размери е това друго имущество. Увреждането на кредитора като елемент от фактическия състав на иска е от категорията на обективните предпоставки и предполага, че чрез извършеното правното действие, длъжникът създава или увеличава неплатежоспособността си. Правно ирелевантно е дали длъжникът след разпореждането притежава имущество и на каква стойност.

Съгласно чл. 133 ЗЗД, за обезпечение вземането на кредитора служи цялото длъжниково имущество.

Длъжникът винаги знае за увреждането, когато разпоредителната сделка е извършена след възникване на кредиторското вземане – *решение № 264 от 18.12.2013г. по гр.д. № 915/2012 г. на ВКС, IV г. о. и др.*, какъвто е и настоящият случай. Вземането е възникнало въз основа на виновното неизпълнение на два договора :

Договор за кредит за текущо потребление отпуснат в размер на 60000,00 / шестдесет хиляди / лева със срок за издължаване на кредита – 120 месеца , сключен на 23.09.2020 година между ищеца в качеството на заемодател и от друга първия от ответниците и

договор за издаване и обслужване на кредитна карта с револвиращ кредит за физически лица отпуснат в размер на 1000,00 лева , сключен на 25.09.2020 година между същите страни и от там водените две производства по реда на чл. 417 от ГПК – крайните актове по които не са които не са атакувани по съответния процесуален ред .

Установява се и знание за увреждането у приобретателя по сделката - лицето, с което е договарял длъжникът.

Първия от ответниците, със съпругата си при сключване на договора за дарение е представител по закон на приобретателя- дарената А..Това съвпадение при подписването на сделката, чиято относителна недействителност се цели, е достатъчно основание за установяване на знания за увреждане у приобретателя. В практиката се приема, че за доказването на знание за увреждане у приобретателя е достатъчно естеството на фактическа близост между страните по такава сделка. В случая е налице съвпадение между дарителя и представителя по закон на надареното лице, поради което знанието у длъжника имплицитно и непременно означава и знание у приобретателя.

Разпоредбата на чл. 135, ал. 2 ЗЗД установява една оборима презумпция за знание на увреждането. Съгласно тази разпоредба се приема, че съпругът, низходящият, възходящият, братът или сестрата на длъжника, които са договаряли с него (след като той е станал длъжник), знаят, че тази тяхна сделка уврежда кредитора, както и че и длъжникът знае това. Следователно знанието за увреждане се предполага, като е обърната тежестта на доказване - вместо ищецът-кредитор да доказва знанието, ответниците трябва да доказват незнанието си. В конкретната хипотеза е налице много близка родствена връзка между приобретателя по оспорената сделка- непълнолетната А. и длъжника- първия ответник- баща и М. С. С.

и тя житейски предполага висока степен на възможност за узнаване на съществени факти от живота на близките родственици.

Тъй като са налице всички елементи от фактическия състав на

конститутивния иск по чл.135 ЗЗД исковата претенция е основателна и ще се уважи изцяло.

Относно разноските:

Предвид изхода на спора разноски се дължат на ищеца . По делото е представен е списък по чл. 80 ГПК. Претендират се съдебно деловодни разноски в общ размер 149,50 лева, които и предвид изхода на спора се следват на ищеца .Заявена е претенция за изплащане на юрисконсултско възнаграждение .Искането е основателно, поради което и на основание чл. 37 от Закона за правната помощ / в сила от 01.01.2006 година / и чл. 26 от НАРЕДБА ЗА ЗАПЛАЩАНЕТО НА ПРАВНАТА ПОМОЩ в сила от 01.01.2006 г.Приета с ПМС № 4 от 06.01.2006 г.Обн. ДВ. бр.5 от 17 Януари 2006г., изм. ДВ. бр.59 от 28 Юли 2009г., изм. ДВ. бр.31 от 15 Април 2011г., изм. ДВ. бр.57 от 28 Юли 2015г., изм. и доп. ДВ. бр.98 от 15 Декември 2015г. на дружеството заявител следва да бъде присъдена и сумата от 150,00 / сто и петдесет / лева - явяваща се възнаграждение за процесуално представителство .

Водим от гореизложените съображения, състав на Тервелски районен съд,

РЕШИ:

ОБЯВЯВА за относително недействителен по отношение на „БАНКА ДСК” АД със седалище и адрес на управление гр.София, район Оборище, ул.”Московска” №19, ЕИК:121830616, със законни представители Ю.Б.Г. и Д.Д.М. , чрез пълномощник Б. Р. Н.-юрисконсулт, с адрес за кореспонденция гр. Добрич, пл.”х“ № 8, на основание чл. 135, ал. 1 ЗЗД, сключения между ответниците: М. С. С. с ЕГН***** и А. М. С. с ЕГН***** и двамата с адрес село Ж., общ. Тервел, обл. Добрич, ул. „Х“ № 3 ДОГОВОР за дарение на недвижим имот със запазено вещно право на ползване, сключен на 14.02.2022 година, обективиран в нотариален акт № XXXXXXXX година по описа на нотариус Д. П. с рег.№174 при Камарата на нотариусите, вписан при службата по вписванията гр.Тервел с вх. Рег.№ 49/14.02.2022 година, с акт №129, том 1, дело № 36 / 2022 година по силата на който М. С. С. и съпругата му С.Ш. С. даряват на своята дъщеря А. М. С. следния недвижим имот - ДВОРНО МЯСТО с площ от 1265 кв.м., УПИ VI – 288, попадащ в квартал 21, ведно с построените в него ЖИЛИЩЕ със застроена площ от 56,00 кв.м., мазе със застроена площ от 16,00 кв.м., жилище - лятна кухня със застроена площ от 52,00 кв.м. и второстепенна постройка със застроена площ от 46,00 кв.м. по ПУП на село Ж., общ.Тервел, обл. Добрич с адм. адрес ул. „Х“ № 3.

ОТМЕНЯ Обезпечителна мярка допусната с Определение № 60 от 22.03.2023 година по гр. дело № 68 / 2023 година , с която на осн.чл.391 вр. с чл.389 от ГПК и чл. 397 ал. 1 т. 1 от ГПК , съдът : допуска обезпечение по висящ иск по гр. дело №20233250100068/2023 година по описа на Тервелски районен съд, образувано по молба от „Банка ДСК“ АД с ЕИК:121830616 със седалище и адрес на управление гр. София ул. „Московска“ № 19, чрез пълномощник Б. Р. Н., с адрес за кореспонденция гр.Добрич, пл. „х“ № 8, срещу М. С. С. с ЕГН:***** и А. М. С. с

ЕГН:***** – двамата с адрес село Ж., общ. Тервел, обл. Добрич, ул. „Х“ № 3, по иск с правно основание чл.135 от ЗЗД, ч р е з НАЛАГАНЕ НА обезпечителна мярка ВЪЗБРАНА върху СЛЕДНИЯ НЕДВИЖИМ ИМОТ: ДВОРНО МЯСТО с площ от 1265 кв.м., УПИ VI – 288, попадащ в квартал 21, ведно с построените в него ЖИЛИЩЕ със застроена площ от 56,00 кв.м., мазе със застроена площ от 16,00 кв.м., жилище - лятна кухня със застроена площ от 52,00 кв.м. и второстепенна постройка със застроена площ от 46,00 кв.м. по ПУП на село Ж., общ. Тервел, обл. Добрич с адм. адрес ул. „Х“ № 3. Издадена е обезпечителан заповед № 3 от 22.03.2023 година .

ОСЪЖДА М. С. С. с ЕГН***** и А. М. С. с ЕГН*****- последната представлявана от своите законни представители – родителите и М. С. С. с ЕГН***** и майка С.Ш. С. с ЕГН ***** и двамата с адрес село Ж., общ. Тервел, обл. Добрич, ул. „Х“ № 3 да заплатят на „БАНКА ДСК“ АД със седалище и адрес на управление гр.София, район Оборище, ул.”Московска” №19, ЕИК:121830616, със законни представители Ю.Б.Г. и Д.Д.М. сумата от 149,50 / сто четиридесет и девет лева и 50 ст. / лева- сторени по делото съдебно деловодни разноски и сумата от 150,00 / сто и петдесет / лева - явяваща се възнаграждение за процесуално представителство .

На осн. чл.115 ЗС съдът дава на ищеца шестмесечен срок да отбележи решението в Службата по вписванията, в противен случай вписването ще загуби действието си.

Решението подлежи на обжалване от страните пред Добрички окръжен съд в двуседмичен срок от съобщението му до страните.

Съдия при Районен съд – Тервел: _____